

Автор: Силэм Юлия Александровна

Книга: Пылпа ҫăкӑр

Повесть: Пылпа ҫăкӑр

I

Ҫул айккипе вѐлтѐртетсе ларакан хытӑ кураҫ тунисем, юрпа-ҫумӑрпа шӑварӑнса кӑчӑр шӑнӑ тӑпра муклашкисем, ҫӳхе пӑрпа витеннӗ шыв кӳлленчӗкӗсем вѐлтлете-вѐлтлете юлаҫҫӗ. Ҫул хӗрринчен хӗрӗх-алла метрта, унталла та кунталла кумакан машинӑсене хӳтлӗх парса, ҫамраҫ вӑрман тӑсӑлат. Хура кӗркунне темерӗн – йывӑҫсем те кичеммӗн кураҫҫӗ, хаваслан шӑпӑлтатса, алӑ ҫупмаҫҫӗ. «Эх, – ассӑн сывласа шухӑшлатӑп эпӗ, – Елькка аппа халӗ хура тутӑрпа, икӗ аркалла тӗксӗм кӗпепе ҫӳрет пулӗ. Анне те хурлахла, атте те, ытти кӳршӗ-аршӑ, ялийш». Эпӗ хам та хура свитер тӑхӑнӑ, ҫивӗтӗме хура хӑюпа пуҫтарса ҫыхӑ. Чун-чӗрере ниҫта шӑнӑҫайми тунсах, хурлаха.

Автобус ерипен пырат теме ҫук-ха, ҫапах та манӑн ӑна татах васкатас, халех, ҫак самантрах яла ҫитес килет. Кӗсьерен, миҫе хутчен ӗнтӗ, шупкарах хут ҫине ҫапӑн телеграмма кӑларатӑп. Чун хурланӑран-ши, те автобус лакӑм-тӗкеме лекнӗрен, куҫа тӗтре карса илнӗ пек – саспалисем те йӑлт-ялт сиккелесҫӗ. Тӗрӗссипе, вулама кирлех те мар, пӑхмасӑрах пӗлетӗп ӗнтӗ мӗн ҫырнине. «Саня хӗрӗм тчк Мӗкӗте тетӳ вилсе кайрӗ тчк Пытарма кил тчк Аҫу».

Пулма пултараймасть, – ҫухалсах кайраӑм эпӗ.

– Хушамату мӗнле? – тӗпчерӗ телеграмма илсе килнӗ ҫын.

– Солдатова.

– Адресу?

– Вӑрнарти ялхуҫалӑх училищи, хурт-хӑмӑр ӑстисем вӗрентсе хатӗрлекен уйраӑм.

– Санах ку телеграмма, санах, – терӗ вӑл, ман ҫине шеллӗн пӑхса. – Ҫак тӗле алӑ пусаха эппин.

Хушнине тураӑм.

– Телеграммапа шӳтлемесҫӗ. Пуҫна ан ус. Мӗн, Мӗкӗте тете текенни ҫывӑх тӑвануччӗ-им? – калаҫрӗ вӑл.

– Ахӑ.

– Мӗн тӑвас тетӗн, вилнӗ ҫынна чӗртеймӗн, аплах ан хуҫӑл, – сывпуллашса тухса кайрӗ вӑл.

Пӳлӗмре пӗчченех тӑрса юлтӑм. Кун каҫ енне суланӑччӗ ӗнтӗ, училищӗре занятисем пӗтнӗ. Общежитире пӗрле пуракан хӗр-тантӑшӑм, халӗ шӑпах кухняра апат пӗсерекенскер, пӳлӗме кӗчӗ. Вӗри ҫатмине, шавлан калаҫса-кулса, сӗтел ҫине лартрӗ, ҫӑкӑр касма пуҫларӗ, вара, эпӗ чӗнменнине кура, ман патӑма утса пычӗ, тинех асӑрхарӗ пулас телеграммана...

Акӑ халӗ тӑван яла васкатӑп. Кӗрхи кун кӗске, тавралаха каҫ сӗмӗ ҫапрӗ. Манӑн вара каймалли автобусран тухсан та пайтах, ҫичӗ ҫухраӑм ҫуран утмалла. Темле ҫиткелӗп ӗнтӗ. Э-э, чупӑн ҫӗрте чупӑп, утӑн ҫӗрте утӑп – ҫитетӗпех. Тупӑн пӑшӑрханмалли! Ҫакнашкал пысӑк хуйхӑ умӗнче мӗн вӑл ҫичӗ ҫухраӑм? Шикли шикленнӗ, кӗрӗк пӗркеннӗ, тет, – лӑплантарма тӑрашатӑп хама хам. Чиперех ҫӳретчӗ-ҫке Мӗкӗте тете. Октябрь праҫникӗнче ялта пулнаӑччӗ эпӗ, темчченех калаҫса лартӑмӑр унпа, колхоз утарне те ҫитсе ҫаврантӑмӑр.

– Хӑсан вӗренсе пӗтеретӗп тетӗн-ха, хӗрӗм? – ыйтрӗ вӑл ун чухне. Темшӗн Мӗкӗте тете мана, хӑйӗн ачине чӗннӗ пек, хӗрӗм, тетчӗ.

– Ҷак хёле қасатәп та ҫуркуннепе экзаменсем тытатәп. – Пурте йёркеллех пулсан, ҫава тухнә ҫёре яла килетёп. Яланләхах. Нумай юлмарё кётмелли.

– Нумай юлмарё, – кәххәмлатрё вәл. – Эс ан пәшәрхан, Саня, хуртсене хёл қасма лайәх вырнастарса лартрәмәр. Вәт! Ҷуркунне хәвах курән.

Мёне пёлтернё-ши «нумай юлмарё» тени – ун чухне әнланма пултарайман эпё. Этем әшчикки пәрҫа хутаҫши мар ҫав – уҫса пәхаймән. Тен, пурәнас кунёсем пирки шухәшласа ҫапла каланә вәл? Эпё нимён те сисмен, әнланман. Эрне ытларах ҫеҫ иртрё-ҫке унтанпа. Эх, ҫәмәлттай, лёпёш хәраххи – хама хам ятлас та килет халё. Мёкёте тете сәмахёсене хәлхана чикме пёлмерём утарта чухне. Ҷүрерём ҫунатланса-хавхаланса, пёр савәнса та пёр тёнсе, пуҫ кәшәлё явса. Ҷырса пымаллаччё хуть, пуҫра юлни – вәхәтләх, хут ҫинчи – яланләх.

Шәкәлтатса-кәлтәртатса чупать автобус. «Васка, васка!» – тетёп эпё, пәшәлтатса. «Юрё-юрё, юрё-юрё, – тенён, ҫав кёвёпех малаллах ыткәнәтәтә автобус. Мёкёте тете! Мёкёте тете! Мёнле-ха капла, сарәмсәр, кётмен ҫёртен, утса-чупса ҫүренё ҫёртех... Тәванлә-хурәнташлә мар эфир вёсемпе. Мёкёте тете – пирён күршё, чи чаплә, хаклә күршё, тәванран та тәван ҫын. Ҷук, тем тусан та, шухәшәма епле тәрәшса пёр тёвве ҫыхсан та, ватә утарҫә вилнё тенине ёненме пултараймастәп. Әшпиллё, вашават ҫын асәмра. Унән сәнарё куҫ умне яр-уҫҫән тухать.

Колхозән ача садне ҫүренё чухне, ултә-ҫичё ҫултан ытла пулманах эпё, картиш умне велосипед утланнә Мёкёте тете пырса чарәнчё. Хальхи пекех аставатәп: рультен самаях пысәк бидон ҫакнә, әна вёҫертсе илсе, карта ҫумне лартрё. Кёххәмлеткелесе, хыҫалти ларкәчран ещёк антарчё. Ача-пәча пурне те пёлме юрататә мар-и?

– Мёкёте тете, бидонпа мён илсе килтён?

– Ещёкри панулми пире валли-и? – тем тёрлё ыйтупа сәрса илтёмёр әна.

– Сире валли ҫав! Тата кам валли пултәр? Ах, вёт ура ачисем! Аҫта-ха сирён воспитательници?

Ҷав кун, кәнтәрла, пылпа чей ёҫрёмёр (бидонра пыл пулнә иккен), ҫывәрса тәнә хыҫҫән тутләран та тутлә панулми чаплаттарсах чәмларәмәр.

Кәмәлё ҫав тери ыраччё Мёкёте тетен. Хамәр кас ачисене (эфир юнашарах пурәнәтпәр) пёрехмай улма-ҫыр-лапа сәйлатчё, ҫёнё пыл илсен вара пүртне чёнсе кёртсех ҫитеретчё.

Ял ачи-пәчи, ҫамрәкё, ют пахчана кёрсе, хёве панулми тавраш тултарса тухни пулатех, Анчах Мёкёте тетесенне сёмсёрле ҫаратнине астумастәп. Кәмәлне кура ҫаплаччё-ши, хисеплеттёмёр әна, садри пыл хурчёсенчен шикленеттёмёр пулас. Эпё аставаассах хурт-хәмәр тытатче вәл килёнче, колхоз утарёнче те ёлкёретчё.

Шәлтәрт-шәлтәрт, кәлтәрт-кәлтәрт...

– Камән анмалла? – автобус алакне яриех уҫса ячё шофер. Ҷурәм хыҫне рюкзак ҫакнә каччәпа кинемей ларкәчсем хушшипә малалла иртрёҫ. Манән самаях каймалла-ха, тепрер сехет ытлашшипех. Чүрече ҫумёнче ларнәран-ши, чёркуҫсине сивё ҫапнине туйрәм. Тумтирёмпе лайәхрах пёркенсе ларатәп, алла та ҫанә әшне чикетёп – капла әшәрах пек. Тулта йәлтах тёттёмленчё. Хура чаршав — қас чаршавё – хупәрланә талккишпех. Автобус умёнчи ҫул ҫеҫ фарәсем ҫутатнипе лайәх курәнәтә, е тата хирёҫ килекен машин тавраш шавласа иртет. Ҷанталәк қаса хирёҫ самаях сулхәнлатрё, сивётрё.

II

Ун чухне вара әшәччё. Ҷу кунёсем – июль уйәхё, утә вәхәчё. Эпё килте, шкултан вёренсе тухнә та аякка тухса кайма ёлкёреймен-ха.

Нимён те тәваймән, ёҫ нумай ял ҫыннин, уйрәмах ҫулла, ҫуркуннепе кёркунне. Сехетпе кайса, сехетпе килеймён хиртен. Ака пуҫланчё – хёвелтен малтан тәрса, хёвелтен кайран вёртмалла. Пёр сехет, пёр кун ҫеҫ усәсәр ирттер – мён пулё-ши Мёкёте тете хуҫаләхёнчә?! Пыл илейён-и е... Ҷук, утартан тухма та пёлместчё вәл, ҫулла унтах вёртса тәрәтчё.

«Су кунё җулталак тәрантарать», – теме юратать Мёкёте тете. Пирён килтисем те җак сәмаха час-часах аса илещё. Аса илещё җеҗ мар, саккун ыраңнех шутлаҗё. Җаванпах маншан та җулла канәҗ җук, анчах куншан пёртте пашарханмастап эпё, пач урахла, танташамсемпе хепёртесех ирсерен уя васкатап. Аннене пулашатап җапла. Пёр ирхине җумар җукаларё те, бригадир ёҗе йыхармарё, канар терё. Кану тенин ячё кана ёнтё пёр тесен. Канса ларан-и? Килти ёҗ-пуҗа пуҗтарни те теме тарать. Анне мунчара шыв ашатрё – ёнер каҗкүлём кёпе-йём кёлернечё. Часах сад пахчинчи каркаҗ җине тап-таса җуса тасатна япала җакса тултартамар. Йёпескертен каштах супань, сивё шыв шарши кёнен туйанать. Типсен – пуҗтаратан та... камшан мёнле, анчах тин җеҗ җуса типётнё кёпе-йём шаршинчен ыраңраххи нимён те җук маншан. Пахчари улма-йываҗ, чечек-курак, уҗа сывлаш шарши кёрет унран, пёр сәмахапа каласан, пыл шаршине аса илтерет.

Япала типнё хушара пысак пахчана та тухса кёме ёлкёретёп – җёрулми җумлатап. Ёҗе пуҗанасси кана – вахат иртнине те сисместён. Анне апата чёнет. Сётел җинче тин җеҗ пиҗсе тухна капашка хәпарту. Вёрискер. Пичё, сар җу сёрнёрен, хёвел пайарки пек йалтаркка, хёррисем катрам-катрамла, катар-катар. Чылай чухне җакар лавккара туянатпәр эфир. Килте камака хутни вара – чан-чан уяв. Пёлет анне килйыша савантарма, камала хәпартлантарма. Чанах та, хәпарса-тулса пиҗнё килти җакартан тутлараххи пур-ши җёр җинче?! Ман шутпа – җук. Чи техёмлө-сөтеклө апат маншан – аша җакарпа сёт. Анчах паян анне сёт җинчен аса илмест-ха, тирёкпе ураңхине лартать. Пыл!

– Мёкёте тетү ёнер уҗланә. Җав кёртсе хаварчө. Җи, ыҗраң пуль, – тет анне.

Җакарпа сёт калама җук тутла. Тин юхтарна пылпа вара, ну, нимпе те танлаштарма пёлейместёп, чёлхүне җатса яран җав!

– Анне, Мёкёте тете килтех-ши?

– Утара каятап терё. Җи, ара, мён сиксе татан тата? Җук, апат шухашё-и, җыртака чамла-чамлах хәпалхапал пуҗтаранатап.

– Җил-тавал хараххи! Аҗта хыпанатан? – хатаранҗи пулать анне.

Асту, пёлмест пуль эп аҗта каясса – ячёшён ыйтать.

– Утара! – тетёп җавах та.

– Утара?! Чисти парәҗ эсё, Саня. Пыл хурчөсемпе арҗын ачасем аппаланаканчө, ват җынсем ёҗлекенчө. Эсё пур, хёрупраҗ пуҗупа килте ларас ыраңне таҗта хыпаланатан?

Эпё чёнместёп. Ытлашши сәмах мёне кирлө? Каймалла манан Мёкёте тете патне – ёҗё те пётнө.

– Мунча кёмелле, вал пур, – макартатать анне. Хай вара, эх, анне камалё, ытла та сапар-җке, хёрён шухашне самантрах сёмлет.

Сана үкёте кёртеес җук ёнтё. Ашайла җитёр, кала. Ху та җи, таранмасарах тухран атту, – тесе пёчөк хутаҗ тыттарать.

– Юрать, анне. Мунча кёме ан кёт мана. Пёвере шыва кёретёп.

– Ах, ку Саняна, хёр пүне кёчө – җапах ача асё кайман, – асатать вал мана. (...)